

Kratochvilné myškuntálie s Emou a Tondou

aneb Rodinné prázdninové hrátky v Praze

3

Městská knihovna v Praze

Kratochvílné myškuntálie s Emou a Tondou

jsou pražskou letní hrou pro rodiny s mladšími dětmi.

Jde o soubor osmi herních sešitků navázaných na osm knížek pro mladší děti, jejichž společným tématem je Praha.

1. Áďa spadla do kanálu od Sylvy Francové
2. Ďasík a Ďáblík od Ivony Březinové
3. Dlouhá noc muzejní myši... od Radka Malého
4. Dům číslo 226 od Jany Šramkové
5. Stavěno anděly od Marka Podwala
6. To je metro, čéče! od Milady Rezkové
7. Tři zlaté klíče od Petra Síse
8. Veverka a Myška v Praze od Jarmily Marešové

Každý sešitek obsahuje výpravu za poznání inspirovanou jednou z knížek.

Dále pak aktivitu, buď v podobě výtvarného tvoření nebo například pokusu.

- Přečíst si vybrané knížky není k hraní nutné, ale nic tím nezakazíte.
- Také není nutné hrát všechny hry. Je to jen na vás.
- Má to být hlavně zábava.

Pokud se vám hry budou líbit, budeme rádi, když nám napíšete na suteren@mlp.cz.

Na základě hry se lze zúčastnit i kvízu Emý a Tondý na: <http://bit.ly/myskuntalie>

Citace:

MALÝ, Radek. Dlouhá noc muzejní myši, aneb, V muzeu nemají živá zvířata co dělat!. Ilustroval Filip POŠIVÁČ. Praha: Národní muzeum, 2020. ISBN 978-80-7036-631-8.

Ink Blot Bugs. Art Camp Studio [online]. Los Angeles: Art Camp, 2021 [cit. 2021-5-10]. Dostupné z: <https://www.artcampla.com/news-blog/2017/4/22/ink-blot-beetles>

NĚMEC, Jan a Vojen LOŽEK. Chráněná území ČR. Praha: Consult, 1997. ISBN 80-902132-1-9.

Dlouhá noc muzejní myši, aneb, V muzeu nemají živá zvířata co dělat od Radka Malého

Tak trochu nechtěně se holub Emil ocitne uprostřed dobrodružné výpravy do Národního muzea. Tahle stará budova skrývá překvapivá tajemství. Podaří se je Emilovi za pomoci vzdělané muzejní myši Elvíry rozlousknout? A hlavně – uniknou nástrahám nočního hlídače, který je pronásleduje vyzbrojen převzácnými exponáty?

“Nepůjdeme na plovárnu?”
zeptala se Ema Tondy.
“A nechceš raději do přírodovědného muzea?”
“To jako vážně? Venku je tak nádherně
a ty chceš brouzdat zatuchlýma chodbama
a prohlížet si šutry a vycpaniny?”
nevěřila svým uším Ema.
“Ale ne. Zvu tě na geologickou výpravu
po Praze. Cestou se můžeme i vykoupat.”

Co je meteorit a kde ho v Národním muzeu najdete?

Exponáty na vrduchu

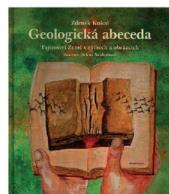
Praha je z hlediska geologického vývoje, co do rozmanitosti zastoupení jednotlivých geologických období, jedním z nejzajímavějších území na celé planetě.

S výjimkou prahorních hornin (archeozoikum) a období mezi karbonem (svrchní prvohory) a jurou (spodní druhohory) jsou na území Prahy zastoupena téměř všechna ostatní geologická období. To představuje časové rozmezí od svrchních starohor (stáří až 1050 milionů let) po kvarterní horniny, zastoupené pleistocenními terasami řeky Vltavy, holocenními sedimenty až po antropogenní materiály současnosti (navážky, skládky...).

Tonda a Ema doporučují knihy

Geologická abeceda
od Zdeňka Kukala

Abecedně řazená hesla z oblasti geologie srozumitelně vysvětlí spoustu podivných názvů a pojmu, k snažšímu zapamatování poslouží básnička a obrázek.

Veselé prázdniny v říši geologie
od Václava Zieglera

Během prázdninového toulání poznáte krásy neživé přírody a české geologické lokality, a to i v kontextu paleontologie a zajímavých přírodních úkazů.

„Sliboval jsi mi, že se cestou vykoupeme,“ stěžovala si Ema, plazíc se do kopce.

„Dočkáš se,“ odpověděl Tonda a podal Emě lahev vody.

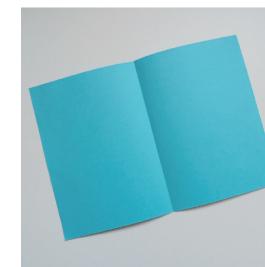
„Díky. A co tu vlastně děláme?“ „Tohle je stará cihelna. Koukej!“ vykřikl Tonda a sebral kámen ležící vedle stezky.

„Vidíš, to je břidlice s otiskem trilobita.“

„To je nádhera,“ rozzářila se Ema.

Brouk flekatec mlaskavý

Tvým cílem je vytvořit nový druh brouka z čeledi flekatcovitých. Budeš potřebovat barevný papír, tužku, prstové nebo temperové barvy a nůžky.

Přelož papír na polovinu.

Načtrni si brouka podle svých představ. Přehyb by měl procházet jeho středem.

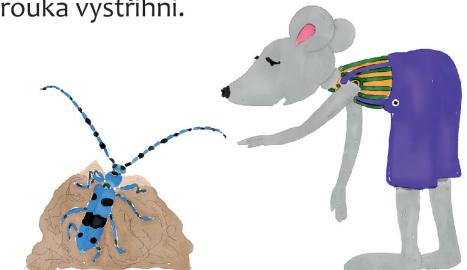
Vezmi si barvy a doslova je napatlej do jedné poloviny brouka. Žádné vybarvování. Jen fleky dle libosti.

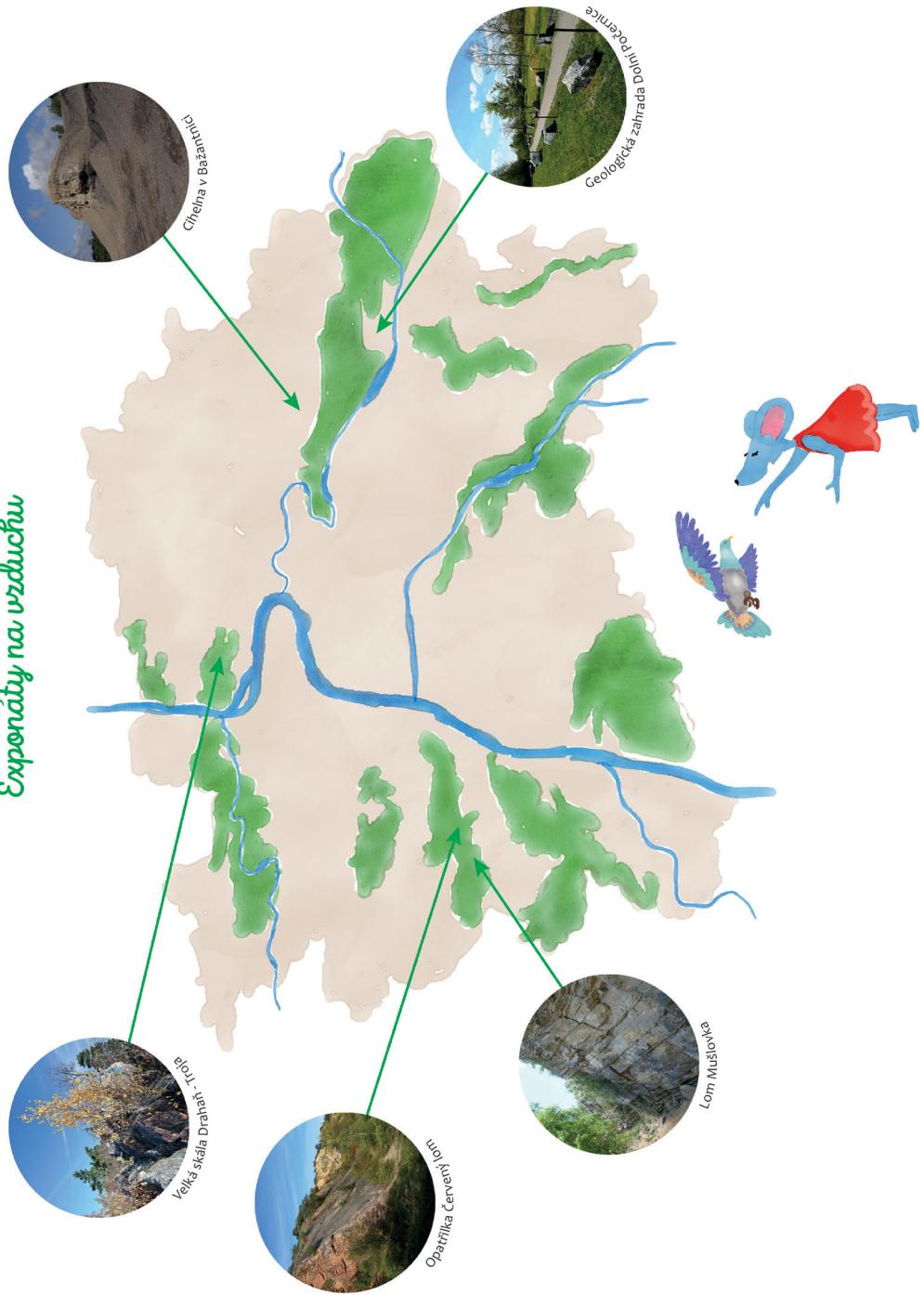
Přelož v ohybu a dlaní uhlad. Vznikne tak otisk na druhé polovině papíru. Otevři a nech uschnout.

Po zaschnutí brouka vystříhnji.

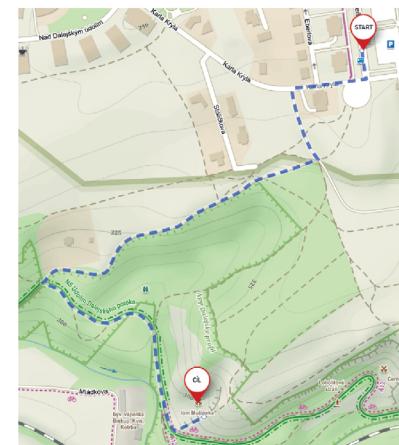

Exponáty na vrcholu

Exponáty na vrcholu

Lom Mušlovka je součástí NPP Dalejský profil, kterou prochází i naučná stezka. Jedním ze zastavení je lom Mušlovka, ve kterém jsou odkryté sedimenty svrchního siluru bohaté na zkameněliny. Podle hojných nálezů ramenonožců a mlžů dostal lom také svůj název. Horniny, které se zde vyskytují, jsou vápence a černé břidlice. V černých břidlicích je i bohatá graptolitová fauna.

Z autobusové zastávky Velká Ohrada se dáte doprava ulicí Karla Kryla. Po 150 m zahnete doleva a po zpevněné cestě dojdete na kraj lesa. Pokračovat budete po jeho okraji přibližně dalších 500 m, až přijdete ke křižovatce cest. Na křižovatce se vydáte vlevo po NS Údolím Dalejského potoka. Po dalších přibližně 500 m přijdete k informační tabuli Mušlovka. Celková délka trasy je něco málo přes 1 km v mírně klesajícím terénu.

Lom Opatřilka v areálu přírodního parku Prokopské a Dalejské údolí se rozkládá na levém břehu Dalejského potoka. Tento lom je významný tím, že zde byl stanoven opěrný bod přechodu mezi prvohorními stupni silur a devon. Podrobným paleontologickým rozbořem byla přesně stanovena hranice mezi oběma stupni. Vyskytují se zde silurské břidlice i devonské vápence prvohorních moří. Většina těchto hornin je velmi bohatá na zkameněliny, např. graptolity (silur) a trilobity (devon).

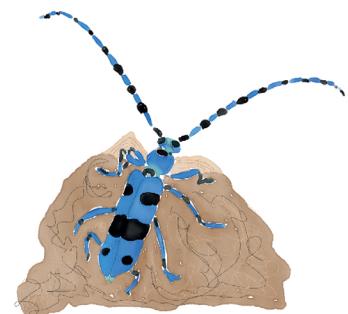

Od vlakové zastávky Praha-Holyně půjdete směrem k silnici. Tu přejdete a vydáte se po NS Údolím Dalejského potoka směrem do lesa. Přibližně po 600 m narazíte na informační tabuli Červený lom. Pokud budete pokračovat ještě o 200 m dál, přijdete k souboru plastik Bojiště. Cesta vede lesním, mírně zvlněným terénem necelý 1 km.

Velká skála je výrazný krajinotvorný bod jižně od sídliště Bohnice, ve stráni nad řekou Vltavou. Je tvořena buližníky. Buližník je velmi odolná hornina, vzniklá na dně starohorního moře. Velká skála byla během geologického vývoje 2x ostrovem, v prvohorním i druhohorním moři. Jindy byla překryta mořskými sedimenty, aby se znova vynořila na povrch po následné erozi. S velmi odolnými buližníky se setkáváme i jako s materiélem, který používali pravěcí lidé pro výrobu svých nástrojů.

Z autobusové zastávky Dunajecká se vydáte po zelené turistické trase přes silnici. Dojlete až k rozcestníku. Na vrcholek však nevede žádná značená cesta. Terén je mírně zvlněný, délka trasy je přibližně 500 m.

Bažantnice, bývalá cihelna v Hloubětíně. Až do 60. let 20. století se zde těžila cihlářská hlína. Tato těžba odkryla významný profil prvohorních (ordovik) a svrchnokřídových sedimentů (cenoman). Na prvohorní podklad (ordovik) zde nasedají druhohorní, křídové pískovce a jílovce s bohatou fosilní florou. V jílovcích jsou četné slojky hnědého uhlí křídového stáří.

Z autobusové zastávky Nový Hloubětín se vydáte směrem k železničnímu mostu. Za ním odbočíte po zpevněné cestě kolem autoservisu. Trasa vede mírně do kopce. Na vyhlídku je to necelý 1 km. Nikde moc neběhejte, terén je nestálý.

Naučná stezka **Geologická zahrada** se nachází ve volně přístupném parku za hřbitovem v Dolních Počernicích, na okraji přírodní rezervace V Pískovně. V zahradě je vystaveno dvacet jedna druhů hornin. Velká část je věnována horninám z území hlavního města Prahy a jejího blízkého okolí, zachycujícím vývoj oblasti v časovém úseku od doby před 600 miliony let do současnosti.

Ovlakové zastávky Praha-Dolní Počernice se vydáte ulicí Hruškovská až na její konec. Pokračujte tímto směrem dál po zpevněné cestě až k potoku Rokytky. Zahněte doprava podél toku. Po dalších 200 m u kurtů přejděte potok. Cesta vás po párech dovede ke zdi místního hřbitova. Vyděte se podél ní. Na konci ulice zahněte doleva a pokračujte ke Geologické zahradě. Trasa vede po rovině, její délka je něco málo přes 1 km.

